

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af havekolonier.

Fremsat den 19. november 1975 af *Poul Dam* (SF), *Kurt Brauer* (SF),
Morten Lange (SF), *Gert Petersen* (SF) og *Ebba Strange* (SF).

Folketinget opfordrer miljøministeren til at overveje, hvorledes de eksisterende havekolonier kan sikres mod nedlæggelse og

oprettelsen af nye havekolonier lettes, og til at fremsætte dertil sigtende lovforslag.

Bemærkninger til forslaget.

Kolonihavebevægelsen har været og er stadig af uvurderlig betydning for en væsentlig del af bybefolkningen, specielt de lavere indkomstgrupper og beboere i mindre lejligheder i etageejendomme. For mange mennesker har kolonihaven været den vigtigste kilde til lys, luft og sundhed, og den livsværdi, der har været forbundet med at få mulighed for at skabe noget selv i et fællesskab med ligestillede, hvad der ellers er så sjældent i det moderne samfund, kan næppe overvurderes. Havekolonierne har desuden frembudt værdifulde folkelige miljøer, og for lokal-klimaet i byområderne har de haft mindst samme betydning som andre „grønne områder“.

Hidtil er kolonihaveområderne imidlertid blevet betragtet som reservearealer for byudviklingen med den virkning, at haveforening efter haveforening er blevet nedlagt, når „udviklingen krævede det“. Hver eneste gang dette er sket, er et miljø gået til grunde, og de mennesker, som havde skabt kolonihaverne, blev enten jaget tilbage til deres små lejligheder eller henvist til nye, fjerne, udyrkede eller delvis dyrkede arealer, hvor de måtte begynde forfra. F. eks. i Københavnsområdet er det ingen sjældenhed, at et ægtepar har startet forfra på tre-fire kolonihaver, indtil de endelig måtte give op, fordi alderen forbød dem at begynde endnu en gang. De psykologiske og sociale skadevirkninger, der er

fulgt heraf, behøver ingen nærmere påvisning, men kolonihavefolket har altid været et tålmodigt folkefærd, der affandt sig med den lod, samfundet tildelte det.

Det er en kortsynet politik, som har lagt mere vægt på påstået rationel udnyttelse af grundarealerne end på menneskers behov, og det er på høje tid, at denne politik ændres.

Forslagsstillerne vil i denne forbindelse pege på en række mulige foranstaltninger, men mener, at spørgsmålet, som har både finansielle, byplanmæssige og juridiske sider, bør behandles grundigere, end et politisk parti er i stand til det.

Man kunne f. eks. tænke sig:

1. fredning af havekolonier,
2. etablering af langtidskontrakter (f. eks. 99 år) for havekolonier på lejebasis på privatejet jord,
3. forbud mod nedlæggelse af havekolonier på lejebasis på jord i offentlig eje,
4. ydelse af afdragsfri lån med lav rente til etablering af havekolonier og forbedring af disses sanitære forhold, vandforsyning etc.
5. krav om udlægning af passende arealer til havekolonier i byområder med mange etageboliger.

Forslagsstillerne anser ikke listen for at være udtømmende.